

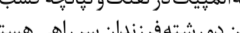
جام جهانی بانبر دانتقامی

چهاردهمین دوره رقابت‌های جام جهانی ۲۰۱۹ والیبالیال، امروز به میزبانی ژاپن آغاز شد و روز ۲۳ مهر با معرفی تیم قهرمان به پایان خواهد رسید. مسابقاتی که هر چهار سال یک بار برگزار می‌شود و ژاپن که از سال ۱۹۹۱ میزبانی دائم رقابت‌ها را گرفت، این بار هم شاهد رقابت والیبالیال دنیاست. تیم ملی ایران در این دوره از رقابت‌ها چهارمین حضورش را تجربه می‌کند. بلندقامتان ایران در نخستین حضورشان در جام جهانی در سال ۱۹۹۱ عنوان یازدهم را به دست آوردند. آنها در دومین حضور که به سال ۲۰۱۱ مربوط می‌شود نهم شدند و در سال ۲۰۱۵ عنوان هشتمی را به دست آوردند. عنوان هشتمی ایران در جام جهانی با هدایت اسلوبودان کوچ به دست آمد. مربی که به تازگی کاپ قهرمانی اروپا را با تیم ملی کشورش (صربستان) بالای سر برد. حال اما شاگردان کولاکوویچ در غیاب سیدمحمد موسوی که به خاطر استراحت در ایران ماند، دنبال رقم زدن نتیجه‌ای بهتر از هشتمی هستند. با توجه به اینکه بیشتر تیم‌ها با توجه به حضور در سال المپیک از جوان‌های خود استفاده می‌کنند، رسیدن به این هدف دور از دسترس به نظر نمی‌رسد. هر چند طبق اعلام کولاکوویچ قرار است جوان‌های ایران نیز بیشتر از بازیکنان اصلی در ژاپن میدان ببینند. نخستین بازی ایران امروز از ساعت ۸:۳۰ برابر روسیه‌ای برگزار شد که در انتخابی المپیک سهمیه را به ایران نداد. این دیدار می‌تواند یک نبرد انتقامی برای والیبالیست‌های کشورمان باشد. دومین بازی تیم ملی کشورمان نیز ۵:۳۰ چهارشنبه برابر مصر برگزار می‌شود. سعید معروف، جواد کریمی، امیر غفور، پوریا پیلی، پوریا فیاضی، فرهاد قائمی، میلاد عبادی پور، امیرحسین اسفندیار، علی شفیعی، مسعود غلامی، علی اصغر مجرّد، محمدرضا حضرت پور و محمدرضا مومن ۱۳ بازیکن حاضر در جام جهانی هستند.

تفنگ و تپانچه دوست نداشتنی!

مسابقات اهداف پروازی قهرمانی آسیا در حالی برگزار شد که کاروان تراپ و اسکیت ایران در این مسابقات بدون کسب مدال به کار خود پایان داد. مرزیه پرورش‌نیا بهترین عنوان را در بین ورزشکاران ایرانی داشت که توانست در رده پنجم قرار بگیرد اما در دیگر ماده‌ها ایران فینالیستی نداشت. اهداف پروازی ایران برخلاف تفنگ و تپانچه هیچ جایگاهی در آسیا و جهان نداشته و به جز تک‌مدال‌هایی که برخی از تیراندازان در مسابقات قهرمانی آسیا در سال‌های مختلف داشته‌اند، نتایج قابل توجهی در این رشته به دست نیامده است. با این وجود بعد از روی کار آمدن علی دادگر به عنوان رئیس فدراسیون توجهات زیادی به این رشته شده و مرتب به مسابقات برون مرزی اعزام می‌شوند به طوری که صدای مربیان و ورزشکاران تفنگ و تپانچه هم در آمده است. از سوی دیگر در حالی که تیراندازی تا به حال دو سهمیه المپیک در تفنگ و تپانچه کسب کرده، انگار این دو رشته فرزندان سرراهی هستند. در حالی که مسابقات قاره‌ای قطر آخرین فرصت برای تفنگ سه‌وضعیت و تپانچه برای کسب سهمیه المپیک است، با وجود مشکل نبودن تفنگ و مهمات، شورای برون مرزی با اعزام تیم تفنگ و تپانچه به هانوفر برای برگزاری اردوی برون مرزی مخالفت کرده است!

لیگ کشتی، اواسط مهر

زمان آغاز رقابت‌های لیگ برتر کشتی آزاد و فرنگی در سال جاری اعلام شد، به این ترتیب که لیگ کشتی آزاد ۲۲ مهر تا پنج آذر و لیگ کشتی فرنگی ۲۳ مهر تا ۲۸ آبان برگزار می‌شوند. همچنین در این جلسه مقرر شد با توجه به تداخل مسابقات ارتش‌های جهان و امیدهای جهان با برگزاری مسابقات لیگ، هر تیمی که سه کشتی گیر را به صورت همزمان به خاطر حضور در این دو رویداد در اختیار نداشته باشد، در صورت ارائه درخواست مسابقه‌اش به تعویق بیفتد. با توجه به محدودیت زمانی موجود در سال المپیک و ضرورت حضور در جام باشگاه‌های جهان، قرار شد در یکی از هفته‌ها، تیم‌ها دو مسابقه برگزار کنند تا لیگ در زمان مقرر به پایان برسد.

آیا احکام تازه کمیته انضباطی، واقعا سختگیرانه است؟

تند و تیز اما کم اثر!

برای مسابقه‌ای که بازیکنانش زمانی مستقیماً از درون زمین به «بازداشتگاه» منتقل می‌شدند، نمی‌شود از «بی سابقه بودن» احکام جدید کمیته انضباطی حرف زد. شهر آورد همیشه احکام خاص خودش را به دنبال داشته و جریمه‌هایی شبیه به این، بارها و بارها اتفاق افتاده‌اند. بازیکنان سرخابی‌ها سزای چنین محرومیت‌هایی به نظر می‌رسند اما مشکل اینجاست که چنین احکامی غالباً در مورد برخی از تیم‌های خاص اجرایی می‌شود. شاید همین تناقض در اجرای احکام باشد که این روزها آتش انتقادهای کمیته انضباطی را تندتر از همیشه کرده است.

آر یار هنوز در

هواداران استقلال و پرسپولیس از احکام تازه کمیته انضباطی در مورد دربی، «شگفت‌زده» شده‌اند. ظاهراً آنها انتظار چنین احکامی را برای بازیکنان‌شان نداشتند. با تصمیم کمیته انضباطی، شجاع خلیل‌زاده دو جلسه از همراهی با پرسپولیس محروم شده است. دلیل این حکم، تصویری است که مدافع قرمزها در حال سکوت نشان دادن به داور شکار کرده است. هر چند که خود شجاع اعتقاد دارد که در این

لحظه، کاری به داور نداشته و علامت سکوت را به مدافع حریف نشان داده است. از پرسپولیس، محمدحسین کنعانی‌زادگان نیز به خاطر شوت کردن توپ به طرف هواداران استقلال، با جریمه مالی روبه‌رو شده است. در سمت مقابل نیز آبی‌ها برای یک مسابقه، شانس استفاده از عارف غلامی و سیاوش یزدانی را از دست داده‌اند. چرا که هر دو بازیکن، بخشی از جریان درگیری هادروز برگزار می‌شود. درست مثل همه این چند سال بازیکنان کمیته انضباطی حول محور جریمه مالی چیده شده‌اند. شاید

فدراسیون تا پایان فصل با این هزینه‌ها، بتواند بخشی از رقم قرارداد مارک ویلموتس را تهیه کند. با این حال بعید به نظر می‌رسد احکامی از این دست، آرامش را به شهرآورد‌های بعدی بگرداند. اگر مساله‌ای بیشتر از «پول» اهمیت داشت، شاید احکام کمیته انضباطی نیز می‌توانست شکل خلاقانه‌تری به خودش بگیرد. در بسیاری از کشورها به جای بریدن جریمه سنگین مالی برای فوتبال‌یست‌ها پس از یک درگیری در زمین، آنها را به کار در آکادمی فوتبال و آموزش اصول این ورزش به جوان‌ترها

محکوم می‌کنند. شاید احکامی شبیه به این، فضای سالم‌تری برای فوتبال ایران بسازد اما تا زمانی که در روی همین پاشنه بچرخد، باز هم اتفاق‌های روز دربی تکرار خواهند شد. میلیاردها از جریمه میلیونی نمی‌ترسند و خطری را از این باب احساس نمی‌کنند. هوادارها نیز به محض صدور حکم کمیته انضباطی، پشت آنها می‌ایستند و به دفاع از ستاره‌های تیم‌شان می‌پردازند. ستاره‌هایی که به جز درگیری، اعتراض و روی زمین افتادن، عملاً کاری انجام ندادند و قدم مثبت دیگری در شهرآورد

برنداشته‌اند. هوادارها، بازیکنان تیم‌شان را «مصون» از اشتباه می‌دانند و همین، یک گام بلند به طرف اشتباه کردن است. در هیچ بخشی از آئین نامه انضباطی فدراسیون فوتبال، به این موضوع اشاره نشده که تخلف در شهرآورد باید بیشتر از تخلف در سایر دیدارها جریمه به دنبال داشته باشد. با این وجود، خود بازیکنان باید بدانند که در چنین بازی‌هایی بیشتر از همیشه زیر ذره‌بین هستند و در جدال‌هایی با مخاطب میلیونی، باید بیشتر مراقب حرکات و رفتارشان باشند. آن چه آنها را به اعتراض وامی‌دارد، «تفاوت» میان برخورد کمیته انضباطی با این دو باشگاه و چند باشگاه دیگر است. فحاشی روی سکوها، یک اقدام ناهمیدکننده و تلخ به شمار می‌رود اما اگر قرار باشد تیم‌ها برای فحاشی یک جلسه از حضور هوادار محروم شوند، این اتساق باید هر هفته در بعضی از شهرهای دیگر نیز رخ بدهد. پرسپولیس و استقلال از بسیاری از شهرستان‌ها، ناسزاهای زیادی می‌شنوند اما خبری از محرومیت آن تیم‌ها به گوش نمی‌رسد. فصل گذشته در دیدار نیمه‌نهایی جام حذفی میان سپاهان و پرسپولیس، عبارت‌های زشتی از سوی هواداران حاضر در ورزشگاه مطرح شد اما کمیته انضباطی محرومیت خاصی برای سپاهانی‌ها در نظر نگرفت.

همان‌طور که سیاوش یزدانی نیز در زمان بازی برای طلایی‌ها با وجود همه اظهارنظرهای جنجالی، محرومیت بسیار کوتاه‌مدتی از سوی کمیته انضباطی داشت. اگر پرتاب اشیاء به درون زمین جرم است، چرا اکتوری‌ها در فصل گذشته و این فصل هرگز محروم نشده‌اند؟ آنها به درون زمین رفتند و به بازیکن‌شان سیلی زدند اما خبری از محرومیت نبود. اگر نشان دادن سکوت به داور جرم است،

محرومیت فرار کنند؟

پرسپولیس و استقلال در بسیاری از شهرستان‌ها، ناسزاهای زیادی می‌شنوند اما خبری از محرومیت آن تیم‌ها به گوش نمی‌رسد. فصل گذشته در دیدار نیمه‌نهایی جام حذفی میان سپاهان و پرسپولیس، عبارت‌های زشتی از سوی هواداران حاضر در ورزشگاه مطرح شد اما کمیته انضباطی محرومیت خاصی برای سپاهانی‌ها در نظر نگرفت

این اتفاق در بسیاری از دیدارهای دیگر لیگ برتر نیز رخ می‌دهد اما تصمیمی برای برخورد یکپارچه با رفتارهایی شبیه به این، گرفته نمی‌شود. باشگاه پرسپولیس حتی به خاطر ورود یک هوادار به زمین مسابقه نیز، جریمه مالی شده است. آن هم در شرایطی که طبیعتاً مسئول برقراری امنیت روی سکوها در این مسابقه، باشگاه پرسپولیس نبوده است.

بریدن محرومیت برای استقلال و پرسپولیس، این سال‌ها «ویترینی» برای کمیته انضباطی شده تا جدیتش را نشان بدهد. شاید احکام این دربی، عادلانه بوده باشد اما مساله اینجاست که چرا عدالت برای همه تیم‌ها به اجرا در نمی‌آید؟ چرا تیم‌هایی مثل نفت مسجدسلیمان که صدای‌شان به جایی نمی‌رسند، باید به خاطر چند اتفاق ساده در محرومیت روبه‌رو شوند اما تیم‌های ثروتمند و پر قدرتی مثل سپاهان و تراکتور، همواره از تیغ تیز محرومیت فرار کنند؟

تغییر داده بود. معروف هرگز رابطه دوستانه‌ای با کوچ برقرار نکرد و در نهایت فضا را برای اخراج او فراهم آورد. کوچ پس از ترک ایران، هر روز موفق تر شد اما والیبالیال ایران با لوزانو به بن بست رسید و در نهایت کولاکوویچ هدایت این تیم را بر عهده گرفت. حالا که سعید معروف دائماً از رییس نداشتن فدراسیون والیبالیال گلایه می‌کند، بد نیست خودش روی صندلی ریاست حضور داشته باشد. چرا که پیش از این نیز او بسیاری از تصمیم‌ها را برای این تیم گرفته است. کوچ در والیبالیال ایران، قربانی قدرشناسی ستاره‌های تیم شد. بازیکنانی که خودشان را از تیم‌ها و مربی، بزرگ‌تر می‌دانستند. پس از المپیک توکیو، تیم ملی والیبالیال به هوای تازمان نیاز خواهد داشت قهرمانی تیم ملی جوانان در جهان، نشان می‌دهد که نسل جدید مشتاق حضور در ترکیب اصلی تیم ملی هستند. نسلی که کاش برخلاف قبلی‌ها، در سرنگونی مربیان نقش نداشته باشند و به آنها هیچ لطمه‌ای نزند.

لیگ جهانی قرار گرفت و در این تورنمنت شاهکار کرد اما پس از چند شکست در مسابقات جهانی، ناآهان حکم غیرمنتظره اخراج آقای مربی از راه رسید. بازیکنان تیم به صورت آشکارا، برای او بازی نمی‌کردند و حتی کاپیتان تیم در چند نوبت، ساعت تمرین مدنظر کوچ را به دستور خودش

جای دیگری به دست می‌آوردند. پس از خولیو لاسکو، تصور می‌شد تیم ملی با کوچ در مسیر درستی قرار دارد. این تیم شروع فوق‌العاده‌ای نداشت اما به تدریج اوج گرفت و بهترین نتیجه تاریخ والیبالیال ایران در لیگ جهانی را تصاحب کرد. ایران با سرمربی اسلوانوویچ‌اش، در رده چهارم

برنامه‌ریزی دقیق، اینتر را در مسیر احیای قدرت گذشته‌اش قرار داد. حالا اینتر در دست در ابتدای این مسیر دیده می‌شود اما میلانی‌ها، همچنان با بیره‌ها درگیر هستند. پیوستن ماروتا به اینتر، یک ضربه بزرگ به میلان زد. روسونری در آستانه توافق با آنتونیو کونته قرار داشت اما ماروتا که رابطه‌ای صمیمی با این مربی داشت، او را امجاب کرد تا اینتر را به عنوان تیم بعدی‌اش انتخاب کند. همه چیز به سرعت اتفاق افتاد. آنتونیو از میلان به طرف اینتر تغییر جهت داد و خیلی زود نظم مدنظرش را در مه‌آز احکام کرد. میلان و اینتر فصل گذشته در یک قدمی رسیدن به سهمیه لیگ قهرمانان اروپا، جنگ ویزه‌ها را آغاز کردند. در هفته پایانی پرمراجری سری آ، سرنجام این اینتر بود که توانست راهی لیگ قهرمانان شود. همین بهانه کافی بود تا کونته دیگر تردیدی در مورد انتخابش نداشته باشد. شاید اگر میلان به لیگ قهرمانان رسیده بود، سرمربی ایتالیایی تصمیمش را عوض می‌کرد اما حالا دیگر او مطمئن شده بود که پیر این تیم بعدی‌اش، آبی و مشکی است. اینتر به اروپا رسید و میلان که سهمیه لیگ اروپا را به دست آورده بود، با رای یوفا از حضور در این تورنمنت محروم شد. این، یک ضرر مالی دیگر برای باشگاهی به شمار می‌رفت که حالا دیگر بخشی از انگیزه‌اش برای قدرتمندی را از دست داده بود. کونته کارش را با رقم زدن یک انقلاب در ترکیب آغاز کرد. او علاقه‌ای به حفظ

مانور و ایگرادی، ژواو ماریو، کریستین آنسالدی و حتی میراندا نداشت و به جای این نفرات جدا شده، ستاره‌هایی مثل الکسیس سانچز، استفانو سنسی، نیکولو بارلا، متو پولیتانو، گودین، لازارو و رادو را جذب کرد. جنگ بزرگ آنها با بویه بر سر خرید لوکا کوکونیز در نهایت به سود اینتر به پایان رسید. در نقطه مقابل، میلان نیز هشت بازیکن جدید به خدمت گرفت اما به جز آنته ریچ، هیچ کدام از این نفرات سابقه فوق‌العاده‌ای نداشتند. تفاوت میان دو تیم از همان پنجره نقل و انتقالات شروع شد و کمی بعد، در جدول خودش نشان داد. اشتباه استراتژیک بزرگ باشگاه میلان، موافقت با جدایی لئوناردو از پست مدیریت ورزشی بود. مدیری که حالا دوباره به باشگاه پی‌اس‌جی منتقل شده و در پاریس مشغول به کار است. آنها البته پائولو مالدینی را حفظ کردند اما این اسطوره، هنوز تجربه کافی برای مدیریت را نشان نداده است. مالدینی البته از جامپائولو حمایت کرده و هنوز اجازه نداده تا مالکان باشگاه درباره اخراج این سرمربی به جمع‌بندی برسند. با این وجود از همین حالا مشخص است که یک فصل ناهمیدکننده دیگر برای میلان رقم خواهد خورد. آنها گوتسور را اخراج کردند تا مربی بزرگ‌تری را به خدمت بگیرند اما آن چه در این باشگاه بزرگ باید تغییر کند تنها «مربی‌ها» نیستند. میلان به مالکان جام‌طلب تر و ستاره‌های بزرگ‌تری در ترکیبش نیاز دارد.